EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.10.2019
COM(2019) 471 final

2019/0224 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om en mekanism för ersättning till den medlemsstat vars nationella medlem valts till ordförande för Eurojust

MOTIVERING

I enlighet med artikel 12 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF[1] (nedan kallad *Eurojustförordningen*) ska rådet före den 12 december 2019, på förslag från kommissionen och genom genomförandeakter, fastställa en mekanism för ersättning till medlemsstater vars nationella medlem valts till ordförande för Eurojust. Enligt artikel 11.7 i Eurojustförordningen får medlemsstater vars nationella medlem utnämns till ordförande utstationera en annan lämpligt kvalificerad person som ska förstärka den nationella enheten under den förra personens uppdrag som ordförande.

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Eurojustförordningen antogs den 14 november 2018. I enligt med artikel 12.1 och 12.2 i den förordningen bör kommissionen föreslå en mekanism för fastställande av ersättning till den medlemsstat vars nationella medlem valts till ordförande. Enligt förordningen ska den berörda medlemsstaten begära ersättning hos Eurojusts kollegium och styrka behovet att förstärka sin nationella enhet på grund av ökad arbetsbelastning.

Syftet med ersättningsmekanismen är att stödja en berörd medlemsstat när dess nationella medlem valts till ordförande och den nationella enheten behöver förstärkning för att kunna fullgöra sina uppgifter.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

I artikel 85 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) fastställs att Eurojust ska regleras av en förordning som antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Ett av syftena med Eurojustförordningen är att stärka Eurojusts operativa insatser genom att minska den administrativa bördan på de nationella medlemmarna. Ordförandeuppdraget medför mer förvaltning och administrativa uppgifter, och därmed blir det svårt för den personen att helt koncentrera sig på de operativa frågorna. Därför infördes en möjlighet för den berörda medlemsstaten att utstationera en annan lämpligt kvalificerad person till Eurojust och sedan begära ersättning i enlighet med tillämpliga bestämmelser.

Genom detta förslag fullgör kommissionen sin rättsliga skyldighet i enlighet med artikel 12.1 i Eurojustförordningen. Förslaget är därmed förenligt med befintlig politik på området.

• Förenlighet med unionens politik inom andra områden

Förslaget är förenligt med unionens politik och lagstiftning som ska genomföra ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i enlighet med avdelning V i EUF-fördraget, däribland principen om ömsesidigt erkännande. Denna princip är central för det straffrättsliga samarbetet.

[1] EUT L 295, 21.11.2018, s. 138.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget bygger på artikel 12 i Eurojustförordningen.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I enlighet med artikel 12 i Eurojustförordningen är kommissionen rättsligt skyldig att lägga fram ett förslag om fastställande av ersättningsmekanismen. Förslaget är väsentligt för att säkerställa att en medlemsstat vars nationella medlem väljs till ordförande kan begära ersättning i de fall som fastställs i Eurojustförordningen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag är begränsat till vad som är nödvändigt för att uppnå de föreslagna målen, och är därför förenligt med proportionalitetsprincipen. Förslaget är direkt kopplat till genomförandet av Eurojustförordningen.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Förslaget avser en skyldighet som kommissionen åläggs i kraft av artikel 12 i Eurojustförordningen. Med tanke på det materiella innehållet ser kommissionen inget behov av en efterhandsutvärdering, ett samråd med berörda parter eller en konsekvensbedömning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Enligt artikel 12.4 i Eurojustförordningen ska kostnaden för ersättningsmekanismen belasta Eurojusts budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Med tanke på åtgärdens karaktär finns inget behov av genomförandeplaner.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 fastställer den allmänna ramen för ersättningsmekanismen och begäran om ersättning samt den period under vilken begäran kan göras hos Eurojust.

Artikel 2 ger ytterligare detaljer om kollegiets beslutsförfarande.

Artikel 3 handlar om beräkningen av de belopp för vilka ersättning kan begäras.

Artikel 4 behandlar ikraftträdandet av rådets genomförandebeslut.

2019/0224 (NLE)

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT

om en mekanism för ersättning till den medlemsstat vars nationella medlem valts till ordförande för Eurojust

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF[2], särskilt artikel 12,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Den nationella medlem som väljs till ordförande för Eurojust åläggs ytterligare uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2018/1727 och Eurojusts arbetsordning.

(2) Uppgiften som ordförande kommer att påverka arbetsbördan för den biträdande medlemmen och assistenten från den medlemsstat vars nationella medlem valts till ordförande och den berörda medlemsstaten kan därför välja att utstationera en annan lämpligt kvalificerad person som ska förstärka den nationella enheten under ordförandeskapsperioden.

(3) Artikel 11.7 i förordning (EU) 2018/1727 föreskriver att om en annan person utstationeras ska den berörda medlemsstaten ha rätt att begära ersättning.

(4) En mekanism för ersättning bör säkerställa jämlik behandling av den nationella medlem som valts till ordförande och den andra person som utstationeras av den berörda medlemsstaten när det gäller ersättning för de faktiska levnadsomkostnaderna och därtill hörande utgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En medlemsstat vars nationella medlem har valts till ordförande för Eurojust och som därför utstationerat en annan person till sin nationella enhet, och som därmed enligt artikel 11.7 i förordning (EU) 2018/1727 får begära ersättning hos Eurojusts kollegium, ska ange följande uppgifter i sin begäran:

   (a) Medlemsstatens beslut om utstationering av personen.

   (b) Styrkande av behovet att förstärka den nationella enheten på grund av ökad arbetsbelastning.

   (c) Uppgifter om den utstationerade personens nationella bruttomånadslön.

[2] EUT L 295, 21.11.2018, s. 138.

(d) Uppgifter om eventuell ersättning för levnadsomkostnader och andra därtill hörande utgifter som den utstationerade personen har rätt till enligt nationell lagstiftning.

(e) Uppgifter om det konto till vilket ersättning ska överföras.

2. Den berörda medlemsstaten ska sända begäran om ersättning till Eurojusts kollegium inom sex månader från den dag personen utstationerades.

Artikel 2

1. Eurojusts kollegium ska besluta om ersättning inom rimlig tid.

2. Den berörda medlemsstaten har rätt till ersättning för den period då den nationella medlemmen är ordförande och den berörda personen är utstationerad.

Artikel 3

1. I enlighet med artikel 12.3 i förordning (EU) 2018/1727 ska Eurojust ersätta den berörda medlemsstaten med

(a) 50 % av den utstationerade personens nationella bruttomånadslön samt

(b) levnadsomkostnader och andra därtill hörande utgifter som faktiskt uppkommit hos den berörda medlemsstaten för den utstationerade personen.

2. De utgifter som avses i punkt 1 b ska ersättas enbart om den utstationerade personen enligt nationell lag har rätt till någon form av bidrag eller utgiftsersättningar som till sin natur är jämförbara med de som avses i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*)[3], som till exempel familjetillägg, utlandstillägg, ersättning av kostnader i samband med tillträdande i tjänst, däribland installationsbidrag, flyttningsbidrag, reseersättning, ersättning för flyttkostnader eller dagtraktamente.

3. Eurojust ska ersätta den berörda medlemsstaten i enlighet med de villkor och ekonomiska begränsningar som tillämpas i medlemsstaten. Ersättningen ska i varje fall inte överstiga de högsta bidrag eller kostnadsersättningar som fastställs i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

[3] Fastställda genom rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 (EGT L 56, 4.3.1968).